

skal tage seriøst; derfor skal vi også bruge vand med omtanke.

Et vigtigt skridt på vejen dertil er, at vi er bevidste om, hvor meget vi trækker på vandressourcen, og i den forbindelse er et direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning et vigtigt middel.

Efter de gældende regler skal beboere i lejede boliger og rækkehuse afregne deres vandforbrug med udlejeren, mens forbrugere, der bor i eget rækkehus eller parcelhus, skal afregne direkte med vandværket.

Den forskel er næppe rimelig, når de fysiske forhold mange steder er ens. Derfor bliver der nu mulighed for, at reglerne ændres, så der, når det er teknisk muligt, etableres direkte kundeforhold imellem forbrugeren og vandværket. Det forudsætter naturligvis, at der er en koldt-vandsmåler plus et selvstændigt stik til den bolig, som lejeren eller andelshaveren besidder.

Ved et direkte kundeforhold betaler den enkelte forbruger direkte for sit eget forbrug af vand til vandværket, og det giver selvfølgelig et økonomisk incitament til at spare og dermed et incitament til at ændre adfærden, og det er selvfølgelig også i den retning, vi skal.

Med lidt mere omtanke kan der spares meget på vandforbruget. Det er sådan, at lovforslaget navnlig vil få betydning for nye tæt-lave bebyggelser, og det har en stor betydning, at lejere og andelshavere, ejerlejlighedsindehavere bliver ligestillet med parcelhusejere her. Det har vist sig, at man med vandmålere kan opnå en generel forbrugsbegrænsende effekt: op mod 25 pct. straks fra starten, så falder det måske lidt til en 15-20 pct., men det er jo en kendsgerning, at vi med det rette incitament kan ændre adfærden.

Lovforslaget anfægter ikke krav til installation af vandmålere på ejendomsniveau, sådan som det tidligere er besluttet af Folketinget, men med loven får vi sikret, at der etableres et direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning, uanset om boligen er udlejningsbolig, andelsbolig eller ejerbolig, og alle får et økonomisk incitament til at spare på vandet, så vi også får chance for at få rent grundvand og dermed rent drikkevand til vores efterkommere, og det ønsker Socialdemokratiet at sikre.

Det er ikke et voldsomt stort forslag, men et lille godt forslag, som vi kan tilslutte os.

Hans Christian Schmidt (V):

Venstre er af den opfattelse, at det er overordnet en rigtig holdning, at den enkelte lejer afregner

sit forbrug direkte til det enkelte vandværk, sådan som det også er beskrevet heri, og altså ikke som nu, hvor det er udlejeren, der står for den del. Og som det vil være alle bekendt, så finder Venstre det også vigtigt, at vi som befolkning, som borgere i dette land er bevidste om vores forbrug af f.eks. vand.

Imidlertid må vi sige, at der er flere af høringssvarene, der har påpeget, at det vil blive en meget bureaukratisk ordning, og det bekymrer selvfølgelig Venstre, og vi synes, at det er nogle synspunkter, vi skal gå ind og kigge på. Vi må sige med det samme, at når vi hører ordet bureaukrati og ser det udmøntet som her, tager vi handskerne på og siger, at her er noget, vi virkelig skal have fat i. Vi er bekymrede, når det f.eks. påpeges, at sådan som forslaget er formuleret, er der ikke sikret nogen egentlig ligestilling, idet – skriver man – en kommunal vandforsyning ved afregning for lejer nu ikke vil have samme fortrinnsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter.

Endvidere står der i høringssvarene, at man finder det uacceptabelt, at man uden nogen som helst begrundelse ophæver de eksisterende hæftelsesregler og erstatter dem med tilladelser til retten til depositum. Efter det oplyste vil retten til depositum medføre en betydelig meradministration især for mindre værker uden ansat arbejdskraft. Der må vi sige, at det finder Venstre selvsagt ikke tilfredsstillende. Vi må sige, at i mange af de vandværksforsyninger, som er private, er det sådan, at bestyrelserne påtager sig et meget stort arbejde dér, og at man ikke har folk ansat til at føre det regnskabsmæssige osv. Det er helt klart noget, man må ind og kigge på.

Så bliver det også beskrevet, at man undrer sig over, at hvis en lejer flytter og det skyldige beløb viser sig uerholdeligt, at så skal vandforsyningen alligevel erlægge den grønne afgift til staten, hvorefter denne udgift selvfølgelig overvælttes på de øvrige forbrugere i lighed med de øvrige omkostninger i vandforsyningen. Det er helt klart også et spørgsmål, som Venstre vil tage op under udvalgsbehandlingen, fordi det synes ikke rimeligt.

Så afslutningsvis kan jeg sige, at Venstre vil selvfølgelig deltage positivt i udvalgsarbejdet. Vi vil allerede i dag tilkendegive, at det klart vil have stor betydning for vores stillingtagen, om udvalgsbehandlingen vil vise, om det her fortsat er et meget bureaukratisk forslag, eller om vi kan finde en løsning på en række af de problemer her.